

ANTON PAVLOVICS
CSEHOV

MEGGYESKERT

KOMÉDIA NÉGY FELVONÁSBAN

Spiró György
fordítása

Fordította és az utószót írta
SPIRÓ GYÖRGY

A fordítás alapjául szolgáló kiadás:
Антон Чехов. Вишнёвый сад.
Полное собрание сочинений и писем в 30-ти томах.
Сочинения. Том 13.
А. М. Горького Акад. Наук СССР в 1974–1983 гг.

ÁNYA

Erre tessék. Mama, emlékszel, milyen szoba ez?

LJUBOV ANDREJEVNA

(boldog megindultsággal, könnyezve) A gyerekszoba!

VARJA

Annyira hideg van, elgémberedett a kezem! *(Ljubov Andrejevnának)* Anyuskám, a két szobája, a fehér meg a violaszínű, ugyanolyan, mint volt.

LJUBOV ANDREJEVNA

A gyerekszoba! Az én, drága, gyönyörű szobám!... Itt aludtam, amikor még kicsi voltam. *(sír)* És most is milyen kicsi vagyok! *(megcsókolja fivérét, aztán Varját, aztán újra fivérét)* És a mi Varjánk is egészen a régi... mint egy kis apáca... És Dnyasát is megismertem... *(megcsókolja Dnyasát is)*

GAJEV

A vonat két órát késett... Jó, mi? Szép kis állapotok.

SARLOTTA

(Piscsiknek) Az én kutyám diót is eszik.

PISCSIK

(elképedve) Ki hitte volna?

(Valamennyien el, Ánya és Dnyasa kivételével)

DUNYASA

Mennyit kellett várunk!... *(leveszi Anya kabátját és kalapját)*

ÁNYA

Négy éjszaka nem aludtam az úton... Teljesen átfagytam.

DUNYASA

Nagybőjtör utaztak el, havazott, fagyott, és most? Jaj, kedvesem! *(nevet, összecsókolja Anyát)* Annyira vártam, boldogságom, virágom... Mindjárt meg is mondom, egy percig sem bírom tovább...

ÁNYA

(fáradtan) Megint valami...

DUNYASA

Jepihodov, a könyvelő, húsvétkor megkérte a kezemet!

ÁNYA

Mindig ugyanaz... *(lesimítja a haját)* Elvesztettem az összes hajtűmet... *(alig áll a lábán a fáradtságtól)*

DUNYASA

Nem is tudom, mit csináljak... Szeret, annyira szeret!

ÁNYA

(ránéz az ajtóra, ellágyult hangon) Az én szobám! Az én ablakom! Mintha el se utaztam volna. Itthon vagyok... Holnap reggel felkelek, kiszaladok a kertbe. Ó, csak el tudjak aludni... Nem aludtam egész úton... úgy kínozott a nyugtalanság...

DUNYASA

Tegnapelőtt megjött Pjotr Szergejevics!

ÁNYA

(örömmel) Petya!

DUNYASA

A fürdőházban lakik, ott is alszik. Nem akar zavarni, aszongya. *(zsebóráját nézi)* Fel kellene kelteni... de Varja kisasszony megtiltotta. Azt mondta: föl ne ébreszd.

(Varja jön, derekán kulcsosomó)

VARJA

Dunyasa, hozz kávé... Anyuska kávézni szeretne.

DUNYASA

Máris! *(el)*

VARJA

Na, hála istennek, megjöttetek... Újra itthon vagy. *(bizelkedve)* Itthon, édesem. Itthon, gyönyörűségem...

ÁNYA

Jól megszenvedtem!

VARJA

Képzelem!

ÁNYA

Nagyhéten utaztam el, akkor hideg volt. Sarlotta egész úton beszélt, folyton a kártyatrükkjeivel jött, minek is varrtad a nyakamba?

VARJA

Nem utazhattál egyedül, édesem! Egy tizenhét éves gyerek!

ÁNYA

Megérkeztünk Párizsba, hideg van, hó. Szörnyen beszélek franciául. Mama a negyediken lakik, felmegyek hozzá, mindenféle franciák vannak nála, hölgyek meg egy öreg páter az imakönyvével, cigarettafüst; kellemetlen. Egyszerre úgy megsajnáltam szegény mamát. Nyakába borultam, karomba szorítottam, és alig akartam elengedni. Ő meg csak simogatott, és sírdogált...

VARJA

(könnyek közt) Ne is mondd... Ne is mondd.

ÁNYA

A villáját ott Mentonban akkor már eladta, és semmije, de semmije se maradt. Nekem se maradt egy kopejkám se, alig tudtunk hazajutni. És a mama fel se fogja!... Beülünk a pályaudvarra ebédelni, és ő a legdrágábbat rendeli, és rubeles borraivalókat ad a pincéreknek. Sarlotta szintén. Jása is megkéri a maga adagját – egyszerűen rettenetes! Ez a Jása a mama lakája, magunkkal hoztuk.

VARJA

Láttam azt a csirkefogót.

ÁNYA

Hát itthon mi újság? Megfizettétek a kamatokat?

VARJA

Ugyan.

ÁNYA

Istenem, istenem...

VARJA

Augusztusban elárverezik a birtokot...

ÁNYA

Istenem...

LOPAHIN

(bedugja a fejét az ajtón és mekeg) Me-e-e-e... *(rögtön visszahúzódik)*

VARJA

(könnyek közt, ököllel fenyeget Lopahin után) Adnék én neki...

ÁNYA

(átöleli Varját, halkán) Varja, megkérte a kezéd?

(Varja rázza a fejét, hogy nem)

ÁNYA

Pedig szeret téged... Valljatok már szerelmet egymásnak, mire vártok?

VARJA

Azt hiszem, nem lesz ebből semmi. Annyi a dolga, rám se hederít. Nem kellek én neki. Egye fene... csak rossz, amikor látom. Mindenki az esküvőnkről beszél... mindenki gratulál... pedig semmi sincs... képzelődés. *(más hangon)* Né, milyen brossod van!... Mint egy kis méhecske!

ÁNYA

(szomorúan) Mama vette. *(a szobája felé megy, egyszerre gyerekesen újra vidám)* Te, Párizsban még léghajón is ültél!

VARJA

Megjött az én édesem! Megjött az én gyönyörűségem!
(*Dunyasa jön vissza a kávéskannával, és csinálja a kávé*)
(*az ajtóban*) Itt lótok-futok egész nap a házban... és folyton álmodozom... kéne neked egy gazdag férj, és akkor végre nyugodt lennék, elmennék Kijevbe... meg Moszkvába... végigjárnam a szent helyeket... csak mennék és mennék. Áldás lenne!

ÁNYA

Dalolnak a madarak a kertben! Hány óra?

VARJA

Azt hiszem, három. Ideje már aludnod, édesem. (*bemegy Anya szobájába Anyával*) Áldás lenne!

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Nyomta és kötötte az Alföldi Nyomda Zrt., 2020-ban
Felelős vezető György Géza vezérigazgató

Felelős szerkesztő Turi Tímea
Kézirat-előkészítő Tomka Eszter
Korrektor Balogh Emerencia
Műszaki vezető Takács Klári
A könyvet Pintér József tervezte
Kiadványszám 9025
Garamond Premier betűtípusból szedve
ISBN 978 963 14 3865 9
ISSN 2498-7514